

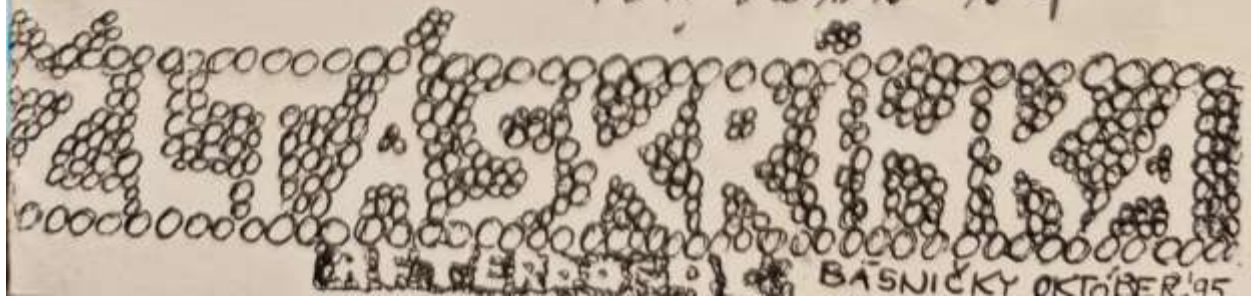
simulacrum? Dokkni

Gravura na muzeu dokkni v Bratislave

na muzeu dokkni v Bratislave

na muzeu dokkni v Bratislave

bzukot

ták

nosievam občas

svoje vnútornosti

prikryté hladinov

na 5-10 hodín strácam

v dave alebo

sám niekde

čítať tak vo vetre

vyrábať plamienok

pre moje cigarety pre moje

flaše

vo flaši dynamit

a v očiach nosím si

čriepky z tých fliaš

NA ÚVOD O ŇOM /poviedoška/

On sa narodil v zimá.

Ďôrodnica bola plná plné postele plné stoly a plné stoličky novorodencov.

Sestričky stále prichádzali a ťahali ho za palec na nohe, aký maličky peknučný chutnučný zlatučný.

Strašne sa bál že ho vymenie.

Potom mu dali číslo a vrátili ho mame.

Povedali prepáčte. Je nám ľúto ale je to tu plné.

Keby ste mohli.

Domov ďaleko a tá kurevská zima sadla si na lavicu v čakárni.

Ráno prišiel jeho otec fúkol jej do ucha pôjdeme pomály povedal.

Usmiala sa. Podala mu ho tak to je on.

Tak to bol on.

dušičky

4

klukaté uličky
poza školu poza
cintorín
sviece ako cigarety
postrácané po vreckách
pozabúdané [REDACTED] na cudzích
hroboch dnes
zapálím burské oriešky
v твоjich vlasoch rozbijem
niekomu hubu vykašlem
do dlaní basničku
na týchto miestach
mám rád život
jeho papieriky vo vetre
a vypustené psy -
vždy keď sa k nejakému blížim
hľadám únikové cesty
chytám sa najbližších najnižších
konárov stromov

GALILEO

mačky sú špinavé deti povál za
komín som svoj drobnohľad schoval
nie už neuvidím žiadnu
galaxiu miesto mňa na mesiac nech
psi vyjú často kričali blázon a
hoďte naňho sieť mačacie ušká
sú tajomstvom starých povál keď
motýlik strachu v hrdle
zabrechá ostanú iba mačacie oči
na strechách

včely sadám na me d

hľadím
do papiára
ešte chvíľu
a moje
ulietané včely
sa pomaly
vrátia
späť

9.10.1995

sprievodcovi vedľa mňa sa pokazili
štikacie kliešte stojí pri okne
na tvári má tieň a výraz ako moja
malá sestra keď som náhodou
pristúpil a rozmliaždil jej oblúbený tank
odvtedy prestala chcieť byť vojakom

fotoarchív

Tancujúce cigánky
kotlové madony
berú si na znak
doživotia
svoje deti
deti čiernych komôr

Negatívny raj

žltá skrinka

evidujem ...

sú vtáky

ktoré nelietajú nikam

sú lampi ktoré nikdy

nesvietili sú opustené

domy a vianoce na suchu

len zem sa stále točí

dážďovky vyliezajú

a sliny tečú

keď sa myslí na citrón

FATAMORGANA

invalidné kolieska, isté
nevädze aj drobné na útraty
zahrabeme do piäsku pod nami

na brähu otvoríme stánok
s planétami rozložíme
stolík s gulou, vonku zas

vypomatá opička bude hrkať
kockami v cínovom hrnčeku
papagáj zavrieska za pár sekúnd

Maestro Principál
vykúzli z vašich sŕz najkrajšie
benátske zrkadlá

otvárame

ráno je tehotné brucho
placenta sŕlmí
každý môj pokus o spánok
násilím prebudí moju pozornosť
mrzutý ostávam už
bez šancí
lapaní do pavučiny
každodenných drobných radostí

11
kruh

tu tie kolajnice zatáčajú
a čiary uzatvárajú
kruh vo vnútri
sú ddomy les potok a hocičo
a kopec s cintorínom
okraj sú tie kolajnice
a mimo kruhu všetko ostatné
odvíjajúce sa od toho
čo bolo vo vnútri stále
to isté len miliónkrát zväčšené
prudkým svetlom
blúdím ~~vi~~ chodbami
medzi čiarami
svojej daktyloskopickkej fotografie

výlet

graciózne
dolu vodou
naše náplasti na úzkost
predstavy že už nikdy
nebude pršať
signalizujú nudu
ruky zamknuté vo vráčkach kabáta

do nepohody
dal som si teplú obuv
pri vchodových dverách narýchlo
žilám som odkázal žiletku

dôvedok ako definícia snehu za posl.rok

NOVOROČNÉ ZÁVÄZKY ROZTRÚSENÝCH NAPOLITAN
OK SFÚKOĽ ZÒ STOLA VIETÒRŠ.
KEĎ NÀPADOL POSLEDNÝ ČERSTVÝ SNEH VŠETCI
MAĽI NOHI OD ČOKOLÁDY.

William Kanis

Afterdog

oktābr '95